

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Одељење за ратне злочине
Кж1-По2 2/25
16.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Одељење за ратне злочине, у већу састављеном од судија Растка Поповића, председника већа, Оливере Анђелковић, др Миодрага Мајића, Душана Агатоновића и Раше Јанковића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Новић и записничара Оливере Мандић Јоксић, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца за ратне злочине, браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Симића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Немање Лукића и адвоката Филипа Матковића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К-По1 бр. 5/22 од 16.12.2024. године, у седници већа одржаној у присуству јавног тужиоца за ратне злочине Бруне Векарића, окривљеног АА, окривљеног ББ и њихових бранилаца адвоката Игора Симића и адвоката Филипа Матковића, а у одсуству уредно обавештеног браниоца адвоката Немање Лукића, дана 16.05.2025. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

I

Делимично се усваја жалба јавног тужиоца за ратне злочине, па се **ПРЕИНАЧАВА** пресуда Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К-По2 бр. 5/22 од 16.12.2024. године, само у делу одлуке о казни, у односу на окривљеног АА, тако што Апелациони суд у Београду **окривљеног АА**, за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од **15 (петнаест) година**, док се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Симића **ОДБИЈА** као неоснована, а првостепена пресуда у односу на окривљеног АА у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

II

УСВАЈА СЕ жалба бранилаца окривљеног ББ, адвоката Филипа Матковића и адвоката Немање Лукића, па се **УКИДА** пресуда Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К-По2 бр. 5/22 од 16.12.2024. године, у односу на окривљеног ББ и у том делу пресуда **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Побијаном пресудом окривљени АА и ББ оглашени су кривим због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, па су осуђени на казне затвора и то окривљени АА на казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година, а окривљени ББ на казну затвора у трајању од 10 (десет) година. Применом одредбе члана 258 став 4 ЗКП оштећени су за остваривање имовинскоправног захтева упућени на парницу, а применом одредбе члана 264 став 1 ЗКП у вези са чланом 261 ЗКП обавезани су окривљени да накнаде трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- јавни тужилац за ратне злочине, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду, те окривљеног АА осуди на казну затвора у висини прописаног законског максимума за ово кривично дело, а окривљеног ББ осуди на казну затвора не краћу од 12 (дванаест) година;

- бранилац окривљеног АА, адвокат Симић Игор, због повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да отвори претрес пред другостепеним судом;

- браниоци окривљеног ББ, адвокат Матковић Филип и адвокат Лукић Немања, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду, окривљеног ослободи од оптужбе или пресуду укине, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Игор Симић и браниоци окривљеног ББ, адвокати Лукић Немања и Матковић Филип поднели су суду одговоре на жалбу јавног тужиоца, са предлогом да Апелациони суд у Београду жалбу јавног тужиоца одбије као неосновану.

Јавни тужилац за ратне злочине је у поднеску Ктж.бр.2/25 од 27.02.2025. године предложио да Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине усвоји жалбу јавног тужиоца, преиначи пресуду у смислу жалбених предлога, а жалбе бранилаца окривљених АА и ББ одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине је одржао седницу већа у присуству јавног тужиоца за ратне злочине Бруна Векарића, окривљених АА и ББ, као и њихових бранилаца, адвоката Игора Симића и адвоката Матковић Филипа, а у одсуству уредно обавештеног адвоката Немање Лукића, на којој је размотрио списе, испитао побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалбама у

смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, па је имајући у виду жалбене наводе и предлоге, нашао:

Жалба јавног тужиоца за ратне злочине је у односу на окривљеног АА основана, жалба браниоца окривљеног АА је неоснована, док је жалба бранилаца окривљеног ББ, адвоката Матковић Филипа и Лукић Немање основана.

Пре свега је Апелациони суд у Београду анализирао жалбу браниоца окривљеног, адвоката Симић Игора који уопштено на самом почетку оспорава првостепену пресуду и указује на битне повреде одредаба кривичног поступка, сматрајући да је изрека пресуде неразумљива, противуречна сама себи или разлозима пресуде, те да нема разлога о битним чињеницама а они који су наведени су нејасни или противуречни. По налажењу Апелационог суда у Београду, ови жалбени наводи су оцењени као неосновани пре свега што је изрека првостепене пресуде у односу на окривљеног АА јасна, садржи све што је потребно да би се могло поступати по истој, а образложење пресуде такође садржи све чињенице и разлоге због којих је првостепени суд и донео одлуку да окривљеног АА огласи кривим и осуди по закону.

У поднетој жалби бранилац цитира одбрану окривљеног, а потом сматра да је првостепени суд заправо погрешно закључио да је код окривљеног АА постојала намера да умишљајно лиши живота велики број људи, искључиво по верској основи, те да је првостепени суд погрешно закључио да је постојао претходни договор између групе од десетак наоружаних мушкараца и да су чим су кренули знали шта ће да раде са лицима која су лишили слободе. Одбрана сматра да је нејасно који су то одлучујући моменти створили код суда утисак да се окривљени АА издвајао из групе по својој ангажованости, дрчности или ауторитету. Дакле, наводи жалбе су усмерени првенствено на то да је нејасно из првостепене пресуде на основу чега је првостепени суд нашао да је окривљени АА организатор групе која је починила злочин над цивилним становништвом дана 10.09.1992. године.

По налажењу другостепеног суда ови жалбени наводи су неосновани, пре свега што је из свих изведених доказа, исказа сведока, па и саме одбране окривљеног, утврђено да окривљени АА није сам учествовао у томе да се скупи цивилно бошњачко становништво, да се одведе на погодно место које је извршиоцима као становницима тог краја познато и да се заробљени цивили усмрте палбом из ватреног оружја, те да је управо окривљени АА ову групу и организовао што произилази из чињенице да су свих пет преживелих сведока врло детаљно и уверљиво описали радње које је он предузимао, а што је чинио нескривено од њих, истичући се својом мотивацијом, активношћу, решеношћу да договорено спроведе у дело, из чега произилази закључак да је управо окривљени АА имао најважнију улогу у групи од њих десет извршилаца и да је његов утицаја на остале извршиоце био толики да је јасно и очигледно да је он над осталима успоставио ауторитет, тако да је одлучујуће допринео да се кривично дело изврши.

Првостепени суд правилно није прихватио одбрану окривљеног АА, као ни став одбране у току поступка да није доказано да је окривљени АА групу организовао, као и да је спорно и неутврђено ко је од извршиоца пуцао или ко је командовао да се то учини, с обзиром да таква чињеница није била од одлучујућег значаја, када је претходно доказано да је постојао договор да се сви скупљени цивили убију, а да самим оптужним актом није окривљеном АА стављено на терет да је он наредио палбу, иако из свих изведених доказа, чак и произилази да су се сведоци изјашњавали да је то управо

окривљени АА и чинио.

Сведок ВВ је тврдио да је управо АА командовао паљбу над цивилима, а сведок ГГ тврдио да је окривљени АА пуцао, што је иначе изјавио тек на директно питање његовог браниоца. Такође, из исказа сведока ДД и ГГ произилази да им је управо АА наредио да се крећу, а о томе да је окривљени АА наређивао да се на одређени начин построје на самом месту уз дубоки јарак су сведочили између осталог и сведоци ДД и ВВ.

С обзиром да се жалбом браниоца окривљеног АА очигледно оспорава само утврђено чињенично стање у погледу организовања групе од стране окривљеног АА, а да Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, у целости прихвата закључак првостепеног суда, с обзиром на све изведене доказе, то је жалба браниоца окривљеног, адвоката Симић Игора, оцењена као неоснована.

У наставку жалбе бранилац оспорава првостепену пресуду у делу одлуке о казни, сматрајући да се посебна и општа сврха кажњавања може постићи изрицањем казне затвора у краћем трајању. Међутим, такви жалбени наводи су оцењени као неосновани, с обзиром да је Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине усвојио жалбу јавног тужиоца у односу на окривљеног АА налазећи да казна на коју је осуђен првостепеном пресудом није адекватна.

Приликом доношења одлуке о врсти и висини казне првостепени суд је у односу на окривљеног АА правилно утврдио околности у смислу одредбе члана 54 Кривичног законика, те од олакшавајућих околности на страни окривљеног нашао његове личне и породичне прилике, односно да је удовац, отац троје деце, стар 70 година, да је делимично признао извршење кривичног дела, док је од отежавајућих околности нашао околности под којима је кривично дело извршено, безобзирно понашање окривљеног које је испољено током извршења кривичног дела, што је посебно било изражено што је пуцао и учествовао у бруталном убијању 23 незаштићена цивила, дословно их стрељајући, да за лишење живота цивила није било никаквог разлога јер нису чинили ништа што би био повод за освету директно против њих, неспорно да никакво оружје код оштећених није пронађено, нити техничка средства која би се могла употребити у ратне сврхе.

Првостепени суд је од околности које су од значаја за врсту и висину казне правилно утврдио поред броја убијених и то да је шесторо од оштећених из породице ..., а шесторо из породице ..., четворо из породице ..., што води скоро истребљењу породице из свих села, да је од њих 23, 10 било жена, те да је 7 било старијих од 50 година, а међу 13 мушкараца четворица млађих од 18 година, а четворица старија од 56 година.

Међутим, Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине је мишљења да отежавајућим околностима првостепени суд није дао адекватан значај. Када се имају у виду правилно утврђене отежавајуће околности, побуде из којих је дело учињено, конкретно етничка и верска припадност жртава, да је најмлађа жртва имала само 9 година, најстарија 74, да је заправо намера окривљеног била да се побије 30 цивила који су насилно изведени из кућа, то све наведене околности, и поред правилно утврђених олакшавајућих околности, указују да је било места строжијем кажњавању окривљеног АА. Када се имају у виду све наведене околности Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине је жалбу Јавног тужиоца за ратне злочине усвојио и окривљеног АА

осудио на казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година, налазећи да је таква казна адекватна како делу за које је оглашен кривим, као и околностима под којима је дело извршено, али и окривљеном као личности, те да ће се са наведеном казном утицати на окривљеног, али и на друге да убудуће не врши оваква или слична кривична дела, те да ће се постићи сврха кажњавања и изрицања кривичних санкција.

Надаље, Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине је анализирао жалбу бранилаца окривљеног ББ, те закључио да се основано у жалби указује на битну повреду одредаба кривичног поступка у односу на овог окривљеног јер је изрека пресуде противуречна сама себи, а разлози у пресуди који су дати су у знатној мери нејасни.

Основано се у жалби бранилаца указује да је изрека пресуде неразумљива и противуречна разлозима, с обзиром да је окривљени ББ оглашен кривим за кривично дело из члана 142 став 1 у вези са чланом 33 КЗ СРЈ. Дакле, у изреци првостепене пресуде наведени су лични подаци окривљеног ББ чиме је индивидуализован оптужни акт у субјективном смислу, али је други битан елемент оптужног акта – објективни елемент – чињенични опис кривичног дела у односу на окривљеног ББ изостао јер нису наведене радње које је овај окривљени предузео. Дакле, из чињеничног описа се не може закључити које је радње окривљени ББ предузео, а у односу на које радње би се и сам окривљени у току поступка изјашњавао. Дакле, осим личних података окривљеног ББ у изреци првостепене пресуде није наведена ни једна радња овог окривљеног која би се утврђивала у току овог кривичног поступка, није дефинисан оквир у ком ће се суд, везан начелом оптужбе, кретати и у односу на коју кривично правну радњу би се изјашњавао окривљени или евентуално испитани сведоци. Одредбом члана 332 став 1 тачка 2 ЗКП је изричито прописано да оптужница мора да садржи опис дела из ког произилазе законска обележја кривичног дела а да окривљени има право да буде обавештен о делу које му се ставља на терет (члан 68 став 1 тачка 1 ЗКП).

У вези са наведеним, првостепени суд на страни 61 образложења наводи да је исказ окривљеног АА кључни доказ за саизвршилаштво ББ и поред тога што не садржи никакве посебне и конкретне радње ББ, какве не помињу ни пет преживелих сведока, да је суд заправо закључио да јеокривљени ББ био у групи од десет наоружаних припадника ВРС, те да је суд на основу самог присуства окривљеног ББ извео закључак да је постојећи претходни договор у односу на бошњачке цивиле прихватио и спровео. Дакле, не улазећи у оцену доказа у односу на окривљеног ББ, Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине сматра да је првостепени суд пре свега био у обавези да анализира чињенични опис кривичног дела које је окривљеном ББ стављено на терет, а тек потом да анализира доказе. У ситуацији када из чињеничног описа не може да се закључи које је радње окривљени ББ предузео, нејасно је за шта је окривљени ББ оглашен кривим и у односу на које кривично-правне радње је окривљени износио и одбрану у овом кривичном поступку.

С обзиром на напред изнето, те да првостепена пресуда у односу на окривљеног ББ садржи битне повреду одредаба кривичног поступка, а на које је указано жалбом бранилаца окривљеног, Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине је првостепену пресуду у односу на окривљеног ББ укинуо, а предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд ће имати у виду примедбе из пресуде Апелационог суда у Београду, Одељење за ратне злочине, те ће правилном анализом чињеничног стања, као и чињеничног описа кривичног дела, бити у прилици да донесе правилну и на закону засновану одлуку и у истој дати јасне и аргументоване разлоге.

С обзиром да је првостепена пресуда укинута у односу на окривљеног ББ услед учињених битних повреда одредаба кривичног поступка, жалба Јавног тужиоца за ратне злочине у односу на овог окривљеног није била ни разматрана, с обзиром да је иста изјављена само у делу одлуке о казни.

Следствено изнетом, а применом одредби члана 458, 457 и 459 ЗКП, Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, је донео одлуку као у изреци пресуде.

Виши саветник
Мирјана Новић, с.р.

Председник већа-судија
Растко Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић